

Ústav Dálného východu

Posudek vedoucího magisterské práce

Jméno a příjmení: **Anna-Marie Reichlová**
Studijní obor: **Japonská studia**
Název práce: **Expresivita - způsoby a prostředky jejího vyjadřování v japonštině**
Vedoucí práce: **Petra Kanasugi**

	Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce (7 b)	6
Logická stavba práce (6 b)	6
Práce s literaturou včetně citací (5 b)	5
Stylistická úroveň (4 b)	3
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha) (3 b)	3
CELKEM	23

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

Celkové hodnocení: **výborně**

Celkový komentář:

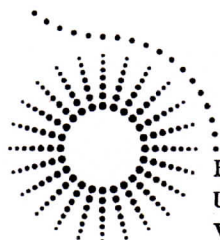
Práce svým zaměřením patří do oblasti kulturní pragmatiky, což je disciplíny hraniční, spojující prvky lingvistiky, kulturní antropologie a etnografie, která si vzhledem ke svému charakteru vyžaduje specifické metody práce a přináší výsledky v radikálně jiné podobě než „čistá“ lingvistika. Objektem zkoumání je v tomto případě navíc emocionalita, která přirozeně úzce souvisí s emocemi, tedy tématem objektivně relativně těžko uchopitelným. I přes tato úskalí je řešení práce metodologicky i obsahově přesvědčivé a ukazuje jak na úrovni obecných tendencí, tak na úrovni konkrétních jazykových prostředků, jakým způsobem se do japonského jazyka promítají záporné emoce mluvčích.

Řešení práce vychází jednak z Kruhového modelu emocí Jamese Russela (1983), a jednak z metodologie a závěrů Anny Wierzbické (1999, 2003, atd.), které na základě sekundární literatury (Maynard 1997, 2000, 2009; Ono 2006; Narrog 2009 atd.) a především podrobné analýzy hovorového jazyka užitého v různých společenských konstelacích významným způsobem zpřesňuje. Wierzbická svá tvrzení o kulturních vzorcích, kterými se japonština řídí,

(např.: *„Nechci, aby někdo cítil něco špatného.*

Nechci říct, co cítím.

Měl(a) bych vědět, co ostatní cítí a ostatní to nemusí říkat.“ (Wierzbicka 2003: 88))

Ústav Dálného východu

opírá jednak o takzvaná kulturně-klíčová slova (pro japonštinu enryo, wa, amae, meiwaku, apod.), a jednak o analýzu konkrétních především formulaických výpovědí. Z jejích závěrů se tak může zdát, že Japonci to, co ostatní cítí, či co si myslí, vyvozují pouze na základě své kulturní znalosti a atrofované empatie. Řešení předkládané práce však jasně ukazuje, že ač japonština skutečně má tendenci k nepřímému vyjádření v rovině propozičního obsahu výpovědi, tak disponuje různými morfologickými, syntaktickými a stylistickými prostředky, které umožňují pregnantní vyjádření emocí. Navíc sledování vyjádření záporných emocí v různých společenských konstelacích naznačuje, že mluvčí těchto prostředků ve velmi emočně vypjatých situacích mohou používat víceméně bez ohledu na relativní věk a sociální postavení mluvčího a posluchače.

Řešitelka také na základě užití metodologie Anny Wierzbické popisu daných kulturních schémat pomocí přirozeného sémantického metajazyka došla a pojmenovala omezení a drobné vnitřní rozpory, které tato metodologie má (podobně jako např. Aitchinson 2003).

Velmi pozitivním „vedlejším produktem“ práce je navíc relativně široký situačně vymezený korpus příkladů, který je využitelný i pro jiné účely.

Komentář k položkám se sníženým hodnocením:

Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce

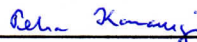
Cíle i výzkumné otázky jsou stanoveny jasně a závěry s nimi jednoznačně korespondují. S ohledem na hloubku přístupu by bylo přínosné kritičtěji reflektovat charakter použitého jazyka. Jazyk žánru *dorama* je sice zřejmě tím nejbližším přirozenému hovorovému jazyku, co je v našich podmínkách prakticky možné použít, ale nelze vyloučit, že se zde do nějaké míry vyskytuje hyperbola. Takovou možnost práce ve svých závěrech příliš nezohledňuje.

Stylistická úroveň

Některé pasáže hlavně v úvodní části jsou vzhledem ke svému účelu relativně dlouhé, text tak na některých místech působí trochu nepřehledně.

Tyto body však nejsou zásadního rázu, práce má jasné cíle, důsledně aplikuje stanovenou metodologii a přináší zajímavé a platné závěry, proto navrhuji hodnocení výborně.

Datum: 5. května 2016

Podpis vedoucího práce